

متن پرسش

بسمه تعالی. . . سلام علیکم استاد عزیز. . . فکر کنم دیگه بنده رو بشناسید و انشاءالله شخصیتم معرف حضورتون باشه. . . استاد عزیز، راستش ما وقتی بواسطه آثار شما و نگاه ائمه عزیز علیهم افضل الصلوات المصلین تغییر کردیم، قلبش اصلاً نه به رهبری عزیز علاقه داشتیم نه زیاد توجه داشتیم، اما تا اومدیم توی این مسیر و کم کم تغییرات صورت گرفت، به ایشون به شدت علاقمند شدیم، و این علاقه هر چه میره بیشتر میشه، گاهی مارو میسوزنه، اذیتمون میکنه اما شیرینه، درسته خانوادمون مسخره میکنن، دوستانم همینطور، اما خب نمیدونم چیه خیلی بهشون علاقمند شدیم، گاهی که خوابی درباره ایشون میبینیم وقتی بیدار میشیم احساس نورانیت میکنیم، یادشون میکنیم احساس نورانیت میکنیم، تو خیالمون باهاشونیم احساس نورانیت میکنیم، چه معادله ایه بین ما و ایشون که اینطوره؟ اینا مسئله نیست، اما اگر تفسیرش رو بگید ممنون میشیم، باز ما اینا مسئله نیست. . . تا ۲ هفته پیش که یکی از دوستان یه حرفی گفت، دیگه معادلات درونی مارو بهم ریخت، گفت شما از امام زمانم (علیه السلام) بیشتر به ایشون علاقه داریم، خب استاد این داغونمون کرد، الان دیگه هر وقت به فکر آقا میوفتیم (که اکثر مواقع به فکرشونیم) این ذهنت لعنتی میاد، میگیمنکنه اینطور باشه. . . خب ایشون چون تحت الامر امام زمان ما دوستشون داریم، اگر نبودن که نمیداشتیم، اما هر چی میگیمن باز اذیت میشیم، میگیمنکنه اینطور باشه و خدایی نکرده در آینده مشکل ساز بشه، تا الان که ساعت ۱۲ شب تقریباً داره میشه و دیگه طاقت نداریم، اومدیم بپرسیم هر چه بادا باد. . . خب عشقمونه خیلی دوستش داریم استاد. . . خواهشا دهن این شیطان ذهنمون رو ببندید. . . موفق باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: اولاً: «کفرت همگی دین شد تلخت همه شیرین شد... حلوا شده ای کلی حلوات مبارک باد=== ای عاشق پنهانی آن یار قرینت باد... ای طالب بالایی بالات مبارک باد=== ای جان پسندیده جویدیده و کوشیده... پرهات برویدیده پرهات مبارک باد=== خامش کن و پنهان کن بازار نکو کردی... کالای عجب بردی کالات مبارک باد». ثانیاً: چون رهبر عزیز مظهر نور مبارک حضرت صاحب الامر «عجل الله تعالی فرجه» هستند و ملموس ترند تا آن مولای غایب ما، ذهن ما بیشتر به ایشان نظر دارد ولی در همین حال قلبتان در محضر حضرت صاحب الزمان «عجل الله تعالی فرجه» است و از عنایت آن حضرت است که دلتان متوجه رهبری عزیز است. از این شور و حال بیرون نیاید و سخت آن را پاسداری کنید تا به مراتب عالیهای معرفتی و عرفانی برسید تا آنجایی که سالکان بزرگ غبطه‌ی

شما را بخورند همان طور که غبطه‌ی شهداء را می‌خورند که چگونه خود را در ذیل حضرت روح
الله «رضوان الله تعالی علیه» قرار دادند. موفق باشید